

SENTÈNCIA de 12 de febrer de 2004

Prescripció extintiva de les obligacions mercantils.

- Interrupció de la prescripció: no s'interromp com a conseqüència de les converses mantingudes pels interessats amb la finalitat de cercar una solució amistosa.

- Reconeixement del deute: efectes

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ i M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La societat J G.C. SA va presentar davant de l'Honorable Batllia, demanda contra el Sr. Marius F.D. en reclamació de la quantitat de 4.985.450 PTA, juntament amb els seus interessos legals, en concepte de saldo deutor relatiu a subministrament de mercaderia i despeses bancàries.

II.- El Sr. Marius F.D. va plantejar l'excepció dilatòria d'incompetència de jurisdicció, la qual fou resolta per Aute de data 16 de maig del 2002, en el sentit de desestimar l'excepció esmentada. Posteriorment el mateix va formular l'excepció peremptòria de prescripció de l'acció i subsidiàriament es va oposar a la demanda contestant que la part agent va incomplir el contracte de distribució amb exclusiva a través de Pentàgon Difusió i essent del tot incert que adeudi cap quantitat a l'agent.

III.- Per sentència de data 26 de juny del 2003, l'honorable Tribunal Unipersonal de Batlles, secció civil, estimant l'excepció de prescripció de l'acció, va desestimar la demanda de la societat J G.C. SA i absoldre la part defenent de les pretensions de l'agent, condemnant en costes processals la societat J G.C. SA.

IV.- Contra aquesta resolució, la societat J G.C. SA ha interposat recurs d'apel·lació.

V.- La part que recorre manifesta: que s'han pogut provar abastament les nombroses interpel·lacions efectuades pels representants de la societat agent al Sr.

Marius F.D., fet aquest que comporta inevitablement la inexistència d'abandó o deixadesa evident, requisit necessari per poder apreciar la figura de la prescripció; que pel que fa al fons, els arguments i al·legacions efectuades per la part defenent en relació amb l'existència i veracitat del deute reclamat, no desvirtuen en cap mesura les pretensions efectuades per aquesta part; que el Sr. Marius F.D. no prova l'existència d'un suposat acord verbal, ni l'efectiva liquidació del deute reclamat.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Jean Louis Vuillemin.

FONAMENTS DE DRET

I.- La prescripció aplicable a Andorra pels deutes mercantils és de 3 anys, termini curt amb l'objecte de donar seguretat i fermesa a les obligacions mercantils. Les curtes prescripcions es basen sobre una presumpció de pagament del deute o sobre un abandó de l'acció o del seu dret, per part del creditor. Per tant la prescripció mercantil de 3 anys es pot interrompre per reconeixement de l'obligat o per reclamació del creditor, manifestant clarament la seva voluntat de conservar els seus drets.

II.- En el cas d'autes, la part agent invoca com motius d'interrupció de la prescripció, una carta de reclamació enviada al Sr. Marius F.D. el dia 16 de novembre del 2000, nombroses converses mantingudes entre els litigants per tal de solucionar el conflicte per via amistosa, entre l'any 1998 i el moment d'inici del present plet, i el reconeixement implícit d'una part del deute per par del Sr. Marius F.D. en la seva confessió en judici.

III.- Les converses mantingudes entre les parts per tal de solucionar el litigi per via amistosa no poden interrompre la prescripció com aquest Tribunal ha tingut l'ocasió de precisar-ho en la seva sentència del dia 10 de juliol de 1997; *"...si es dóna per acreditar que les parts litigants van mantenir unes conversacions per tal de solucionar aquest assumpte al marge de qualsevol reclamació judicial, aitals conversacions no suposen interrupció de la prescripció ni impedeixen exercitar-la"*. És en el marc d'aquestes converses amistoses que també s'ha de considerar la carta de reclamació del dia 14 de novembre del 2000 que fa part integrant d'aquestes actuacions com ho precisa expressament la mateixa: *"La societat J G.C. SA m'ha fet tramesa de l'expedient relatiu al deute que vostè té pendent amb la dita societat, corresponent a diverses*

factures impagades, per un import de 4.985.450 pta. Per tal de cercar una solució amistosa a la qüestió plantejada prego vulguin posar-se en contacte amb mi...en el termini màxim de 8 dies a comptar de la recepció de la present, doncs en cas contrari, em veure en l'obligació de procedir a la reclamació del referit deute per la via judicial." S'ha de posar de manifest que si la societat J G.C. SA havia formulat la seva demanda en justícia en el termini de 8 dies a comptar de la recepció de la seva carta (en realitat del seu advocat), com commina al Sr. Marius F.D., la seva acció no hagués prescrit.

IV.- En la seva confessió en judici, a la pregunta *"Digui com és cert que per tal de pagar part del deute existent envers la societat J G.C. SA, Vostè, actuant en sa qualitat de propietari del negoci anomenat PENTAGO DIFUSIO va lliurar un talo en data 15 de juliol de l'any 1998 per un import de 1.765.008 PTA ...que a posteriori resulta impagat per manca de provisió suficient"*, el Sr. Marius F.D. ha contestat: *"...que és cert. Que pensa que aquest pagament corresponia a un camió de sucs de taronja quin pagament es va ajornar amb el consentiment de l'agent, a finals de temporada. Creu el compareixent que aquest xec forma part del deute reclamat per l'agent"*. Aquesta declaració del Sr. Marius F.D. no tan sol es pot considerar com un reconeixement inequívoc del deute reclamat per la societat agent, atès que encara que el xec hagi estat sense provisió suficient, això no vol dir que el deute no hagi després estat pagat o compensat per altra mitjà, sinó que s'ha d'incorporar en el context de la confessió del Sr. Marius F.D. de la qual se'n desprèn que si ha pogut existir un deute envers la societat J G.C. SA, el mateix fou compensat amb els danys i perjudicis que causava a la part defenent, la ruptura unilateral del contracte d'exclusivitat adoptada per la part demandant, segons acord verbal intervingut entre les parts.

V.- En conseqüència, per no establir la societat J G.C. SA, l'existència d'elements suficientment significatius de natura a interrompre la prescripció de les relacions mercantils de 3 anys, s'ha de confirmar la sentència recorreguda.

VI.- El caràcter particular del litigi i l'absència total de mala fe de la part demandant, imposa de no fer especial condemna en costes d'ambdues instàncies.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de
Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

Desestimar el recurs de la societat J G.C. SA, llevat pel que fa a la qüestió de les costes processals; en conseqüència, **confirmar** la sentència de l'Honorable Tribunal Unipersonal de Batlles de data 26 de juny del 2003 **a l'excepció de la part condemnant** la societat J G.C. SA **al pagament de les costes judicials; sense fer especial condemna** en costes processals d'ambdues instàncies.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-